

ת"פ 34176/06/12 - מדינת ישראל נגד אוסנת שמעון

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 34176-06-12 מדינת ישראל נ' שמעון

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אוסנת שמעון

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עמיחי רוזה

ב"כ הנאשמת: עו"ד בריינין בשם עו"ד גיל אדלמן

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

א. באישום הראשון:

(1) איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1979 (להלן: "החוק").

(2) הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982.

ב. באישומים השני עד הרביעי:

(1) סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק.

ג. באישומים החמישי והשביעי:

(1) איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

ד. באישום השמיני:

(1) איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

(2) סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק.

ה. באישום התשיעי:

עמוד 1

(1) הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982.

1. **באישום העשירי:**

(1) איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

(2) הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב - 1982.

2. על פי המתואר ברקע לכתב האישום, בין הנאשמת לבין המתלונן התפתחה מערכת יחסים רומנטית. המתלונן היה נשוי ואב לארבעה קטינים. המתלונן ביקש לסיים את מערכת היחסים עם הנאשמת.

3. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון כשנה עובר ליום 29.6.10 איימה הנאשמת על המתלונן כי תספר לרעייתו על יחסיהם. כמו כן במספר הזדמנויות שונות באותה תקופה התקשרה הנאשמת למספר הטלפון בביתו של המתלונן וניתקה.

4. על פי המתואר באישום השני במהלך חודש מרץ 2010 ביקש המתלונן לנתק את יחסיו עם הנאשמת. כחודש לאחר מכן התקשרה הנאשמת אל המתלונן ודרשה סכום של 20,000 ₪ בתמורה לשתיקתה. בהמשך למתואר נפגשו השניים ביום 24.3.10 והמתלונן מסר לנאשמת סכום של 20,000 ₪ במזומן.

5. על פי המתואר באישום השלישי ביום 31.3.10 התקשרה הנאשמת למתלונן ואמרה לו כי כדי לסיים את היחסים ביניהם לתמיד עליו לשלם לה סכום של 20,000 ₪. ביום 1.4.11 חתם המתלונן על הסכם לפיו יעביר לנאשמת סכום של 20,000 ₪ בתמורה לניתוק יחסיהם.

6. על פי המתואר באישום הרביעי, כחודש לאחר 31.3.10 התקשרה הנאשמת למתלונן ואמרה לו כי רכשה עבורו רכב אותו רשמה על שמו. משסירב המתלונן לקבל את הרכב אמרה לו הנאשמת כי עליו לרכוש עבורה מחשב נייד ואם לא יעשה כן תשלח את הרכב לביתו. בעקבות המתואר רכש המתלונן עבור הנאשמת מחשב נייד בסכום של כ- 2,600 ₪.

7. על פי המתואר באישום החמישי, לאחר המפורט באישום הרביעי, התקשרה הנאשמת למתלונן וביקשה להיפגש עימו. משנפגשו השניים איימה עליו הנאשמת באומרה: "אתה עוד תשמע ממני".

8. על פי המתואר באישום השביעי, כעשרה ימים עובר ליום 29.6.10 שלחה הנאשמת למתלונן מסרון ובו איימה עליו כי תגיע למקום מגוריו תספר לכולם על יחסיהם ו"תעשה לו בושות".

9. על פי המתואר באישום השמיני, בתאריך 27.6.10 שלחה הנאשמת מסרונים למספר הטלפון של המתלונן בהם היא דורשת שהוא יפגש עימה, מאיימת כי תגיע לבית הוריו של המתלונן, מאיימת לחשוף את יחסיהם בפני ילדיו ואף לשלוח תמונה של המתלונן עימה.

10. על פי המתואר באישום התשיעי בתאריך 28.6.20 שלחה הנאשמת למתלונן מסרון למכשיר הטלפון שלו לפיו בעוד זמן קצר תגיע לבית הוריו של המתלונן וכן כי היא עשויה לזמן למפגש גם את ילדיו של המתלונן.

11. על פי המתואר באישום העשירי בכתב האישום ביום 29.6.10 שלחה הנאשמת 8 מסרונים במרווחי זמן

קצרים ובהם בין היתר ההודעות הבאות: "אם הילדים שלך היו חשובים היית כבר בא וגומר עם זה"; "ט' במעון" בהתייחסה לבתו הקטנה של המתלונן. "הילדים יבורכו בתוצאות כבר היום"; "תראה מה זה אתה עשית טעות הילדים משלמים"; "אז תפסיד ילד אחד מה אכפת לי"; "כנראה שהילדים יסבלו בגלל העקשנות שלך"; "אם ט' היתה חשובה לכם הייתם נפטרים ממני כבר"; תסגרו גם טוב את הדלתות והחלונות".

12. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמת תודה ותורשע בכתב האישום המתוקן ותשלח לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

13. מתסקיר שירות המבחן מיום 7.7.14 עולה, כי הנאשמת, בת 33, מגדלת בגפה את בתה הפעוטה, אינה עובדת מזה שנה וחצי ומתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה. הנאשמת שיתפה כי הכירה את המתלונן דרך אתר אינטרנט וניהלה עימו מערכת יחסים תקינה כשנה. לאחר כשנה הבינה כי המתלונן נשוי ובעל משפחה. הדבר הביא למשבר אמון וגרם לה לתחושת אכזבה וחוסר אמון. הנאשמת התקשתה להעמיק בהתנהגותה ומשליכה מעשיה על תחושת העלבון והכעס שחשה. ציינה כי מעשיה נבעו ממצוקה רגשית ומהצורך שלה לפצות את עצמה בגין הפגיעה הקשה שחשה. הנאשמת הביעה חרטה על ביצוע העבירות, אך מתקשה לראות את מלוא הפגיעה במתלונן. אינה נמצאת בקשר עם המתלונן מאז ביצוע העבירות. שירות מבחן התרשם מנאשמת אשר מציגה פאסדה תפקודית תקינה ומצמצת בכל הנוגע לתקופות משבר ולפגיעות אותן חוותה במהלך חייה. קיים דפוס התנהגות המאופיין בהסתרה וטשטוש לצד דרכי התמודדות לא אפקטיביות עם משברים רגשיים. ניכר כי בתקופה בה ביצעה הנאשמת את העבירות פעלה באופן אימפולסיבי וכוחני והקשתה לשלוט בדחפיה ובתחושת הכעס והעלבון שהביאו אותה לביצוע העבירות. מחד הנאשמת נעדרת יציבות תעסוקתית, נעדרת מערכות תמיכה ואינה מעוניינת בסיוע שירותי הרווחה או בגורמי טיפול. יחסה לשירות המבחן מאופיין בחשדנות וסגירות, דבר הפוגע בשיתוף הפעולה עימו. מאידך, להתרשמות שירות המבחן מעשיה של הנאשמת נבעו מפגיעות וחוסר יכולת להתמודד עם מצבי משבר ולא מדפוסים אלימים והיא החלה לגלות הבנה ראשונית למצבה ונכונות להשתלב בטיפול.

14. מתסקיר שירות המבחן מיום 29.10.14 עולה כי במהלך תקופת הדחייה עמדה הנאשמת בקשר עם שירות המבחן ושתפה בקשייה להתחייב לטיפול. בהמשך החלה לגלות פתיחות ונכונות לשלב את בתה במסגרת חינוכית כדי להתפנות לטיפול ואף יצרה קשר עם המחלקה לשירותים חברתיים בעירה. הנאשמת הביעה מחויבות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן, הגיעה לפגישות והחלה לגלות בשלות רגשית גבוהה יותר להתחייב לטיפול. שירות מבחן התרשם כי עדיין קיים חוסר תפקוד תעסוקתי ונטייה לצמצם את התנהגותה הבעייתית, אך לצד זאת כיום מגלה נכונות להשתלב בטיפול לצורך בחינת דפוסי התנהגותה והתמודדות עם משברים ופועלת כדי לחדש את הקשר עם בני משפחתה שיהוו גורם תמיכה וסיוע עבורה. לאור זאת ממליץ שירות המבחן על העמדת הנאשמת בצו מבחן למשך שנה במהלכו תשתלב בטיפול, לצד מע"ת ופיצוי למתלונן.

טיעוני הצדדים

15. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד עמיחי רווה, הנאשמת ילידת 1981, נעדרת עבר פלילי וזה לה תיק יחיד. כתב האישום מונה 9 אישומים בעבירות איומים, סחיטה באיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המדובר בעבירות חמורות. תסקיר שירות המבחן אמנם חיובי אך עדיין מצביע על חוסר תפקוד ונטייה לצמצם את ההתנהגות הבעייתית. הנאשמת הינה אם חד הורית אשר נטלה אחריות על מעשיה. נוכח דברים אלו עותרת המאשימה לעונש קל באופן יחסי וזאת על אף העונש הראוי בגין צבר עבירות מסוג זה. המאשימה עתרה לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

16. לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד גיל אדלמן, הנאשמת כבת 33, מטופלת בתינוקת כבת שנה. האירועים

התרחשו בשנת 2010 בין החודשים מרץ עד יוני על רקע יחסיה של הנאשמת עם המתלונן, כאשר לאחר תקופה ארוכה יחסית שהם בקשר התברר לנאשמת כי הוא נשוי ובעל משפחה על אף שהציג עצמו כפנוי. הדברים אינם מצדיקים את התנהגותה אך ניתן להבין את מקורם. לנאשמת לא נפתחו תיקים לפני או אחרי האירועים האלו. הנאשמת הודתה ונטלה אחריות, מעשיה נבעו ממצוקה. הנאשמת משתפת פעולה עם שירות המבחן ופועלת כדי להביא לשינוי במצבה ומוכנה להתחייב לטיפול. שליחת הנאשמת לעבודות שירות כמוה כשליחתה למאסר שכן היא מטופלת בתינוקת קטנה ולא יוותר לה זמן לקדם את הטיפול בשירות המבחן. ב"כ הנאשמת עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

17. הנאשמת לקחה אחריות והביעה חרטה על מעשיה.

דין

18. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה יחסית, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

19. כתב האישום בתיק דנן מתאר תשעה מעשים דומים בנסיבותיהם אשר בוצעו על רקע אחד וכלפי מתלונן אחד, ומכאן שיש לראותם כאירוע אחד ולקבוע **מתחם עונש הולם אחד בגין כל אחד מהאירועים** (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.14)).

קביעת מתחם העונש ההולם

20. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה בשלוות נפשו ובקניינו של אדם.

22. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה משמעותית. הנאשמת הטרידה את המתלונן במשך מספר חודשים תוך שהיא מתקשרת למתלונן, שולחת לו מסרונים ומאיימת עליו כי תחשוף בפני רעייתו וילדיו את דבר היחסים בניהם ואף סחטה ממנו סכומי כסף גדולים. לא בכדי קבע המחוקק עונש מירבי של 7 שנות מאסר בצידה של עבירת הסחיטה באיומים, ללמדך על חומרת המעשים הגלומה בעבירות אלו.

23. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7413/14 **דוד נ' מדינת ישראל** (17.11.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג ונפרדו. במועד אחד שלח הנאשם למתלוננת 20 מסרונים בעלי תוכן מאיים כלפיה וכלפי בני משפחתה וכן התקשר אליה על מנת להשמיע באוזניה דברים שיש בהם כדי להטרידה ולהרגיזה. הנאשם כבן 21 שנה, לחובתו הרשעה קודמת וכן מאסר על תנאי. נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר על תנאי בחופף, כך שסך הכל ירצה מאסר בפועל בן - 5 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 26073-12-12 **פלוטניקוב נ' מדינת ישראל** (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק.

הנאשם הטריד את המתלוננת, רעייתו לשעבר, ונהג להתקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה. הנאשם התקשר למתלוננת ב- 19 מועדים שונים, כאשר כל מועד כלל בין שיחה אחת ל- 24 שיחות. לנאשם עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ (מח' מרכז - לוד) 32320-09-12 **אספורמס נ' מדינת ישראל** (25.12.12), שם הומר עונש המאסר בפועל של נאשם לעבודות שירות. הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם לא השלים עם החלטת המתלוננת לנתק עימו את הקשר והטריד איים עליה באמצעות הטלפון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר. הנאשם יליד 1955, ללא עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ד. בת"פ (פ"ת) 54810-03-14 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (4.8.14), הורשע נאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת הוראה חוקית ואיומים. הנאשם עקב אחרי המתלוננת, הפר צו מניעה שניתן נגדו, התקשר מספר רב של פעמים אל המתלוננת ואיים עליה וכן הגיע לחצר ביתה ואיים בצעקות כי יפגע בה. הנאשם הודה והביע חרטה על מעשיו. לנאשם הרשעה קודמת בעבירת סמים. נידון ל- 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

ה. בת"פ (ת"א) 43125-02-11 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ** (29.11.12), הורשע נאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם במשך חמש שנים לא קיבל את דבר פרידת המתלוננת ממנו והפך עצמו ל"צל נוכח" בחייה, התקשר אליה פעמים רבות, הסתובב בקרבת בית מגוריה וכפה עליה את נוכחותו בסביבתה עשרות פעמים. הנאשם נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי, נקלע למצב נפשי וכלכלי קשה בעקבות פרידתו מהמתלוננת ופנה לטיפול. נידון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו מבחן.

ו. בת"פ (רח') 43277-10-10 **מדינת ישראל נ' יוסף** (25.12.13), הורשע נאשם בהטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם התקשר למתלוננת מספר פעמים בכל יום, במהלך שבועיים, ביקש ממנה להיפגש עימו ושאל אותה מדוע הכניסה אותו לכלא. המתלוננת פנתה לבית המשפט וביקשה כי בית המשפט יקל בעונשו. לנאשם עבר פלילי ואף ריצה בעבר מאסר בפועל ולחובתו מאסר על תנאי. נידון ל- 3 חודשי מאסר, עונש מאסר של 6 חודשים הופעל במצטבר, סה"כ נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן.

ז. בת"פ (פ"ת) 9313-10-12 **מדינת ישראל נ' גראבא** (16.5.13), הורשע הנאשם על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשני אישומים, בשתי עבירות איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, ונגזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ח. בת"פ (נת') 28116-04-13 **מדינת ישראל נ' סמייה** (25.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ט. בת"פ (ת"א) 40866-07-10 **מדינת ישראל נ' גדייב** (29.11.12), הורשע נאשם בעבירת איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק והטרדה מאיימת. הנאשם עבר את העבירות כלפי המתלוננת לאחר שמערכת היחסים בניהם הסתיימה. הנאשם יליד 1969, נשוי ואב לשלושה ילדים, ללא עבר פלילי, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ועבר תהליך טיפולי וכן הפקיד פיצוי של 10,000 ₪. במסגרת הסדר אליו עתרו שני הצדדים נידון למאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן.

24. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** בעקבות מעשיה של הנאשמת, נאלץ המתלונן לשלם לה ₪ 20,000 וכן רכש עבודה מחשב בסכום של ₪ 2,600.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הרקע למעשיה של הנאשמת היה האכזבה והעלבון העז אותם חשה בעקבות גילויה כי המתלונן, אשר הציג עצמו בפניה כפנוי, הינו למעשה נשוי ובעל משפחה. על רקע גילוי זה והקושי של הנאשמת להתמודד עם הגילוי ולנתק עימו את הקשר בוצעו המעשים המתוארים.

25. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** למכלול המעשים, אשר כאמור לעיל יש לראותם כאירוע אחד מתמשך, הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד שנת מאסר בפועל.

26. במקרה דנן, **שיקול ההגנה על שלום הציבור והשיקול השיקומי** אינם מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

27. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת, לרבות בשל גילו;** הנאשמת ילידת 1981, נעדרת עבר פלילי ומגדלת בגפה את בתה בתינוקת. אין ספק כי כל ענישה קונקרטיית תפגע בה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשמת הודתה במיוחס לה, לקחה אחריות והביעה חרטה.

ג. **נסיבות חיים קשות אשר היתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** כאמור הרקע למעשיה של הנאשמת היה גילויה כי המתלונן, עימו ניהלה מערכת יחסים, נשוי ובעל משפחה. נוכח אכזבתה ותחושת העלבון שלה כמו גם הקושי בניתוק ממנו בוצעו המעשים.

ד. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** המעשים בוצעו בין החודשים מרץ-יוני 2010. במהלך הזמן הזה לא נפתחו לנאשמת תיקים נוספים.

ה. **הנאשמת נעדרת עבר פלילי.**

28. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב למעשיה החוזרים ונשנים של הנאשמת אשר נפרשו על פני תקופה של מספר חודשים.

29. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל אשר ירוצה במידת האפשר בעבודות שירות. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי בלבד. אולם סבורני כי באיזון בין שיקולי הענישה השונים ראוי להטיל עונש קונקרטי שיהיה בו כדי לבטא את חומרת המעשים.

הפיצוי הכספי

30. המדובר בעבירה בה נגרם נזק כספי למתלונן אשר נאלץ לשלם לנאשמת סכום של 20,000 ₪ וכן רכש עבודה מחשב. על כן ראוי להשית פיצוי כספי במכלול השיקולים והנסיבות אשר נוגעים לתיק זה.

סוף דבר

31. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודת שירות.** עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 12.4.15.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שנתיים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשעה.

ג. 5,000 ₪ פיצוי למתלונן. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים החל מיום 1.6.15 . הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים אשר תמסור המאשימה.

ג. צו מבחן למשך שנה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' כסלו תשע"ה, 22 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.